

Tema tedna

Pogovor

Ninka Slapnik,

ustanoviteljica agencije za stike MatchMe.si

V iskanju sorodne duše

Prvi pogoj je, da se odpremo in navežemo stike z različnimi ljudmi

Ninka Slapnik je preko svoje agencije in dogodkov spoznala že več kot 25.000 posameznikov. / Foto: Tomaž Skale

»Nasploh velja, da so v primerjavi s preteklostjo danes pričakovanja, kaj je dobra partnerska zveza, precej visoka. Ljubezenska čustva, prijateljski odnos, vzajemno razumevanje in podpora, skupni interesi, dober seks ... Vse je pomembno in nič več ni samoumevno, tudi to ne, da bo zveza trajala do konca življenja.«

so danes pričakovanja, kaj je dobra partnerska zveza, precej visoka. Ljubezenska čustva, prijateljski odnos, vzajemno razumevanje in podpora, skupni interesi, dober seks ... Vse je pomembno in nič več ni samoumevno, tudi to ne, da bo zveza trajala do konca življenja. Velika večina ljudi pove, da so raje samski kot v slabi partnerski zvezi. «

Normalen del človeškega bivanja

Med samskostjo in osamljenostjo je tanka meja. So ljudje, ki živijo sami, po večini tudi osamljeni? »Zagotovo so med samskimi osamljeni, prav tako kot se osamljenega počuti marsikdo, ki živi v partnerski zvezi. Vendar če živite v partnerski zvezi, se vam za vsakodnevno družbo ni treba posebej truditi. Pridete domov in partner ali partnerica je tam. Če ste samski in tudi živite sami, morate vložiti kar nekaj truda, da ne osamite. Vzdrževati morate dobre odnose s prijatelji, imeti kakšno pristočasno aktivnost, hoditi na prireditve ... « našteva Šori, ki si želi, da samskih ne bi več obravnavali kot problem, ampak bi jih sprejeli kot normalen del človeškega bivanja. Ne strinja se, da bi samskost označili za trend ali celo modo, kot trdijo nekateri. »Samski so vedno obstajali, v nekaterih preteklih obdobjih celo v večjih deležih. Danes je drugače predvsem to, da imamo več ločitev, zaradi česar je tudi bolj verjetno, da bomo samski večkrat skozi življenjski potek. Pri tem ne bi idealiziral 'starih časov' in tega, da so partnerske zveze nekoč trajale do smrti enega od zakoncev, kajti na naših tleh se je šele pred dobrimi sto leti sploh uveljavila pravica do ločitve. Tudi prej bi se marsikdo raje ločil, a mu zakonodajca tega ni omogočala ali pa si kasneje tega koraka ni upal storiti v strahu pred tem, kaj bo rekla okolica. Lahko smo veseli, da imamo pravico prekiniti zvezo, ki nas onesrečuje. Ne glede na vse spremembe imata partnersko in družinsko življenje še vedno zelo visoko mesto na seznamu življenjskih želja, kar kaže tudi podatek, da še nikoli v zgodovini ni rodilo otrok toliko žensk kot danes,« še zaključuje Iztok Šori. ■

Meta Černoga

S povezovanjem samskih se je pred štirinajstimi leti začela aktivno ukvarjati tudi ljubljanka Ninka Slapnik. V tem času se je različnih dogodkov, zmenkov v živo, plesnih tečajev, potovanj, izletov, delavnic in vsega, kar organizira, udeležilo že več kot 25.000 posameznikov, okoli 3500 ljudi pa je po tej poti našlo sorodno dušo. »No, za toliko jih jaz vem, seveda pa jih je več, saj se nekateri po tistem, ko so našli svojega partnerja, niso več oglasili,« pripoveduje simpatična sogovornica. Pri svojem delu vedno posluša svoje stranke in jim želi ustreči. Ko jo vprašamo, ali je danes partnerja lažje najti, saj je na voljo ogromno spletnih aplikacij in drugih elektronskih možnosti za spoznavanje, odgovarja, da to ne drži. »Res je, imamo veliko portalov in drugih možnosti za spoznavanja, zdi se, da je vedno več priložnosti, vendar to ljudje začnejo dojemati kot način, da je še vedno nekje nekdo boljši, da če z enim ne bo šlo, bomo pa že našli drugega. Zato je tudi toliko razhodov.« Gre za neke vrste potrošništvo, ki se je žal vpeljal tudi v odnose.

Prehitro sodimo

Največje napake, ki jih ljudje delajo, ko želijo spoznati partnerja, so, da prehitro sodijo človeka, zlasti če že imajo slabe izkušnje. »Nekateri verjamejo, da če si samski, si čudak. Kakšno napačno prepričanje je to! Nekateri menijo, da če ima vsak svojo prtljago, je to že preveč. A kdo je nima? Pomembno je, da se da človeku priložnost. Pa ne le drugi osebi, pač pa najbolj sebi,« pravi Slapnikova in poudarja predvsem to, da se je treba odpreti. To pove vsa-

kemu, ki jo prosi za nasvet. »To je prvi korak. Na zmenke se je treba priti zabavat, spoznavat nove ljudi, ne pa da pridemo z listom, na katerem imamo vprašalnik,« se nasmeje. Najbolje je, da to počnemo brez velikih pričakovanj, saj je takrat energija za spoznavanje najboljša. Vprašanje, kje spoznati partnerja, se lahko hitro reši, saj znotraj njenih dogodkov za samske pripravljajo številne za ljudi različnih starosti, ki se jih lahko posamezniki udeležijo. Tako samski skupaj hodijo v hribe, na potovanja, plesne tečaje, plesne zabave, vsak mesec se srečujejo na hitrih zmenkih in tako dalje. Tako se stkejo tudi prijateljstva, ni nujno, da partnerstva. Problem samskih je namreč tudi ta, da so zaprti v svoj krog ljudi, ki navadno že imajo partnerje, in potem čakajo na priložnost, ko bodo imeli čas zanje. A to nikakor ni dobro, saj princ na belem konju ne bo prijahal domov, ampak ga je treba aktivno iskati, se udeleževati dogodkov in drugih priložnosti, da spoznamo čim več različnih ljudi. Tudi ta korak za marsikoga ni lahek, zato pripravlja posebne spletne tečaje, tako imenovane coachinge, na katerih se lahko samski opremijo z vsemi prijemi za skok v doživeto samskost, samozavestno osebno držo in s tem lažje za pot iz samskosti.

Brez energije ni nič

V času korone je Ninka Slapnik razširila svojo dejavnost, saj so ji ljudje že vrsto let govorili, da nimajo časa, da bi iskali partnerja in hodili na različne dogodke. Tako obstaja tudi možnost, da jim v agenciji za stike MatchMe.si zožijo krog potencialnih kandidatov oziroma kandidat. »Gre za personalizirano ponudbo. Nekdo, ki želi partnerja, v vprašalniku izpolni, kakšna naj bi

bila prava oseba zanj, jaz pa v svoji bazi skušam najti pravega, torej ujemajočo se osebo glede na karakteristike, ki jih vpiše v vprašalnik. Ta zajema 26 vprašanj, od zunanjega izgleda, vrednot, značaja, hobijev, vsakodnevnih navad (prehrana, kajenje, alkohol), tipa osebnosti, jezika ljubezni, vere, izobrazbe do tega, ali ima nekdo otroke oziroma ali si jih še želi. Nato v bazi najdem osebo, ki ima te lastnosti,« opisuje Ninka Slapnik. Na vprašanje, ali so zahteve ljudi danes velike, če hočejo točno določenega partnerja, odgovori, da se ji zdi, da z osebnostno rastjo, ki je v porastu, naraščajo tudi zahteve. »Seveda je dobro, da imamo zahteve, standarde, da ne gremo pod njih, da ne 'zagrabimo' prvega, ki pride mimo, nekoga, ki ni za nas, vendar je treba biti tudi realen. Bistvo pa je energija. Če te ni, se vprašalniki lahko še tako ujemajo, pa ni nič iz tega. Dva se morata začutiti, da iz tega vzklije ljubezen,« je prepričana. V MatchMe.si - Agenciji za stike so na voljo trije različni načini iskanja in Slapnikova poudari, da nikakor ne gre za tipično ženitveno agencijo. Tistim, ki se prijavijo na »match iskanje«, vsakega prvega v mesecu pošlje e-pošto za potrditev sodelovanja. Če samski sodelovanje potrdijo, za njih išče in po plačilu posreduje kontakte izključno ujemajočim se osebam. Drug način iskanja so »VIP-stiki«, tretji pa »premium stiki«. Oba načina, nasprotno od »match iskanja«, vsebujeta osebne predstavitve s fotografijami oseb. Kontakti se posredujejo le, če obe strani potrdita izmenjavo po prebranih predstavitev s fotografijami. »Premium stiki« predstavljajo najbolj diskretno in tudi poglobljeno obliko iskanja, saj vsebuje tudi individualno srečanje z Ninko Slapnik z dodatnimi vprašanji, da se lahko stranki ob iskanju kar najbolje posveti. Ljubezenskih zgodb, ki so vzniknile prav po zaslugi tovrstnih posredovanj kontaktov in srečanj, je veliko. »Ena je prav iz začetka delovanja, ko smo imeli dogodek za samske na ladjici, ki vozi po Ljubljani, in tam sta se spoznala Jože in Petra, ki sta še danes skupaj in mi vsako leto napišeta kartico. Potem sta tukaj Maja in Boštjan, ki sta se spoznala na raftanju za samske, se kasneje poročila in imata sedaj že družinico z dvema otrokoma. Pa Andreja in Tomaž, par s plesnega tečaja, ki sta poročena in že imata družinico. Pa Črt in Barbara, Jože in Maja ... « našteva. Sicer tudi sama opaža, da je pri mlajši generaciji trend užitka v samskosti, saj z odnosi pridejo tudi težave. »Vendar sama mislim, da je vedno boljše, da imaš nekoga ob sebi, da se zvečer lahko k nekemu stisneš, da imaš v partnerju sogovornika, zaveznika, da sta skupaj močnejša, da si z njim izmenjaš vsakdanje misli, čustva, navdihujoče zgodbe, tudi težave ... To je osnovna potreba. Žal je sedaj, ko je vedno več izbire, tudi osamljenosti več. Brala sem, da bo osamljenost bolezen številka ena leta 2060. Zato vedno rečem, da je dobro, da si najdemo partnerja, ki bo hkrati naš prijatelj. V prvi vrsti dober prijatelj. Da smo na istem bregu, da si pomagamo, da skupaj rastejo, se učimo, se znamo tudi pošaliti skupaj, predvsem pa imeti dobro komunikacijo, ki je za dober partnerski odnos še kako pomembna.« ■

Pri besedi

Tjaša Lampret

Moč prepričanja

Ustanovitev delovne skupine je izplen ponedeljkovega srečanja predstavnikov kmetov s premierjem Golobom, ki se je za zdaj odpovedal oblikovanju še enega strateškega sveta. Seveda ni izključeno, da po strateških svetih za prehrano, za prenovo zdravstva in za preprečevanje sovražnega govora - da le nismo po nemarnem katerega izpustili! - ne bi dobili še strateškega sveta za kmetijstvo. Premier je večkrat javno govoril o svojih prehranjevalnih navadah in tudi javno pozval, naj manj posegamo po mesu in več po sadju, zelenjavi oziroma rastlinskih virih.

Da Golobu sorodne poglede deli več članov prehranskega strateškega sveta, je bilo jasno že v prvih javnih nastopih. Razgrete razprave pa praviloma niso segle dlje od osebnega prepričanja, da veljata vegetarijanska in veganska prehrana za zdravstveno in okoljsko vzdržno, mesna pač ne. Pri obravnavi tako pomembnih vprašanj, kot sta okoljska in prehranska trajnost, bi od predstavnikov strateškega sveta pričakovali globlji, celosten in nepristranski pogled, a žal ni bilo tako.

Slišali smo zdravstvene in okoljske argumente, zakaj uživati manj mesa, niso pa se preizkuševale sestavine v nekaterih močno predelanih vegetarijanskih in veganskih izdelkih, prav tako se ni razpravljalo o morebitnih dolgoročnih zdravstvenih vplivih tovrstne prehrane in vlogi prehranskih dodatkov pri brezmesnem modelu prehranjevanja. Snavalci prehranske strategije med sestavljanjem jedilnika z manj ali brez mesa niso odgovorili, zakaj beremo, da je pri uživanju soje - podobno kot pri uživanju mesa - priporočljiva zmernost. Ta vprašanja so le vrh ledene gore. Ni se razvila niti resna debata na temo, kaj za podnebno vzdržnost pomeni letalski, ladijski in cestni transport eksotičnega sadja in zelenjave iz tropskih krajev do naših trgovinskih polic. Tudi o okoljskem davku pridelave določenih priljubljenih tako imenovanih superživil, kot je avokado, se ne govori. To je kronski primer dvoličnosti okoljsko in prehransko ozaveščenih ljudi, ki se z neprijetnimi vprašanji, ki daleč stran od naših oči spremljajo pridelavo avokada, ne ukvarjajo. Precej podobno kot ljubitelj zrezkov, ki ima rad živali, ne želi razmišljati, kako se je zrezek znašel na njegovem krožniku. Zakaj so tudi te točke pomembne za prihodnja snovanja prehranskih, kmetijskih, okoljskih in drugih trajnostnih politik? Ker lahko napredujejo proti cilju le s celovito, razumno in ljudem razumljivo razpravo, ki ne zapade v navijaštvo. Vse drugo je le nepotreben šum in potrjevanje že sprejetega prepričanja. ■